DZIENNIK

ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

Redakcja i Administracja czynna od 9-ej do 2-ej popoł.

Ogłoszenia ([illegible]cznie poza tekstem): cała strona—40 [illegible]ony—20 zł. 1/4 strony—10 zł., na marginesie 10 zł. wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 15 gr.

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Prenumerata kwartalnie 2 zł. | **Cena egzemplarza 25 groszy.**

Nr. 14. (227) | **Lublin, dnia 7-go kwietnia 1928 roku.** | **Rok VIII.**

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenie Nr. 62.

W związku z wykonaniem Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17/VI 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 51, poz. 522) i rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28/III 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 38, poz. 345), w sprawie kasowości i rachunkowości Związków Komunalnych, oraz z utworzeniem oddzielnego oddziału Rachunkowego przy Wydziale Finansowym i zcentralizowaniem asygnowania, zarządzam przeniesienie z dniem 1 kwietnia r. b.

p. p. 1, Bielskiego Jerzego z Wydziału Opieki Społecznej,

2, Czajkowskiego Marjana z Wydziału Opieki Społecznej,

3, Karpińskiego Piotra z Wydziału Gospodarczego,

4. Ciepielewskiego Bolesława z Wydziału Gospodarczego,

5, Majewskiego Konstantego z Wydziału Spraw Ogólnych do Wydziału Finansowego do dyspozycji Oddziału Rachunkowego.

Po przeprowadzeniu podziału pracy nastąpią formalne nominacje.

Lublin, dnia 30 marca 1928 r.

Prezydent m. Lublina *(—) A. Pączek.*

Z obrad Magistratu.

Posiedzenie z dnia 26 marca 1928 r., uchwalono:

1. Na poczet zaległych kosztów leczenia za niezamożnych mieszkańców m. Lublina, wydać szpitalowi Św. Jana Bożego w Lublinie, na ręce naczelnego lekarza tegoż szpitala d-ra Mieczysława Biernackiego, dwa weksle po 5.000 zł. z terminem płatności dn. 26 czerwca b. r. i do podpisania powyższych weksli w imieniu Magistratu, upoważnić Prezydenta miasta p. Antoniego Pączka i Ławnika Magistratu p. Tadeusza Kadurę.

2. Wypłacić wszystkim stałym pracownikom miejskim, a więc: urzędnikom, oficjalistom, djetarjuszom, woźnym Magistratu i woźnym szkół powszechnych, strażakom, kominiarzom,

klucznikom aresztu, stróżom i robotnikom, bezzwrotną zapomogę w wysokości połowy całkowitych poborów miesięcznych, w/g stanu z marca r. b.

Wydatek powyższy wnieść do budżetu na rok 1928/9. Wyłączeni od prawa otrzymania powyższej zapomogi są tylko ci pracownicy, z którymi zawarto indywidualne umowy służbowe z zastrzeżeniem, iż żadnych dodatków nie otrzymują.

3. Wypłacić 542 robotnikom, którzy zatrudnieni byli w grudniu 1927 r. przy budowie inwestycji miejskich przez firmę Ulen and Co drugą połowę już wypłaconej gratyfikacji w wysokości jednotygodniowego zarobku, wypłaconego w tymże miesiącu w ogólnej kwocie 24.712 zł. 88 gr.

4. Cennika na chleb, mąkę i pieczywo, ustalonego na posiedzeniu Komisji cennikowej z dn. 24 marca r. b., podwyższającego znacznie ceny tych produktów, nie akceptować.

Posiedzenie z dnia 27 marca 1928 r., uchwalono:

Upoważnić do podpisywania czeków, oraz wystawiania pokwitowań z odbioru tychże w Banku Gospodarstwa Krajowego, oddział w Lublinie: Prezydenta miasta p. Antoniego Pączka, wice-prezydentów: p. Wacława Drożdża i Stefana Chomę i Ławnika Magistratu p. Tadeusza Kadurę.

Prezydent miasta: *(—) Antoni Pączek.*
Naczelnik Wydziału: *(—) L. Radliński.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Inauguracja Polskiego Instytutu Wodociągowo-Kanalizacyjnego w Warszawie.

18 marca r. b. odbyła się w Warszawie inauguracja Polskiego Instytutu Wodociągowo-Kanalizacyjnego po przeszło półtorarocznej pracy organizacyjnej.

W myśl § 2 Statutu Instytutu celem jego jest popieranie wszechstronnego rozwoju wodociągów i kanalizacji w Polsce oraz związanych z tem spraw zdrowia publicznego.

§ 3 Statutu wytycza drogi osiągnięcia przez Instytut powyższych celów, a to przez: 1) udzielanie zawodowej pomocy miastom, gminom, związkom samorządowym oraz instytucjom i zakładom przemysłowym, gospodarczym, leczniczym i t. p. w zakresie wodociągów, kanalizacji i techniki sanitarnej przez badanie istniejących urządzeń, nadzór nad nimi i inspekcję, udzielanie porad prawnych i technicznych, pomoc fachową przy finansowaniu przedsiębiorstw, wykonywanie ekspertyz, ocenę projektów i umów, przeprowadzanie studjów i sporządzanie projektów, nadzór nad budową i odbiór robót; 2) prowadzenie statystyki i ewidencji wodociągów, kanalizacji i źródeł wodnych oraz innych urządzeń sanitarnych; 3) współpracę z rządem, samorządami i instytucjami społecznemi w zakresie wodociągów i kanalizacji oraz związanych z tem spraw zdrowia publicznego; 4) urządzanie zjazdów i wystaw, muzeów, zakładów doświadczalnych, laboratorjów, popieranie prac naukowych i wydawnictw, organizację i popieranie wykształcenia zawodowego oraz propagandę w zakresie wodociągów, kanalizacji i techniki sanitarnej.

Uroczysty akt inauguracji miał miejsce w sali Stowarzyszenia Techników i w obecności licznie zgromadzonych przedstawicieli władz rządowych, instytucji naukowych, miast, organizacji samorządowych i społecznych oraz zaproszonych gości.

Na wstępie został odczytany list Prezydenta Rzeczypospolitej prof. inż. Ignacego Mościckiego następującej treści: „Serdecznie witam powstanie Polskiego Instytutu Wodociągowo-Kanalizacyjnego, którego zaszczytnem zadaniem jest uzdrowienie miast i osiedli polskich, i życzę mu jaknajszybszego i pełnego rozwoju".

Powstanie Instytutu witali przedstawiciele ministerstw, instytucji naukowych, organizacji samorządowych i spo-

łecznych oraz miast, a między innymi inż. W. Rabczewski, doradca techniczny m. Lublina, wygłosił poniższe:

„W imieniu Magistratu trybunalskiego grodu Lublina mam zaszczyt powitać powstanie Polskiego Instytutu Wodociągowo-Kanalizacyjnego.

Potrzeba istnienia instytucji naukowo-społecznej o zadaniach wybitnie sanitarno-technicznych, jaką ma być Instytut, szczególniej doceniana jest przez m. Lublin, które po 130-letniem zdrętwieniu zaborczem jęło się zaprowadzenia tak żywotnych inwestycji zdrowotnych, jakiemi są wodociągi, kanalizncja, rzeźnia, chłodnie. Przeszło 100-tysięczna ludność miasta tonęła w nurtach i zwałach swoich nieczystości, zatruwała się wyziewami ich, rościła w tym zabójczym zaduchu swoje maleństwa — przyszłą ostoję miasta i kraju. Miasto o przeszło 3000 nieruchomości obywało się wodociągami, które zaopatrywały w wodę, ten wręcz niezbędny artykuł wszelkiego życia organicznego jak również zdrowotnej kultury ludzkiej, zaledwo w $^{1}/_{8}$ ich części. Wytwarzanie jednego z poważniejszych artykułów życiowych, jakim jest mięso, odbywało się w tym o przeszło 100-tysięcznej ludności mieście w warunkach i pomieszczeniach bardzo pierwotnych, a cech zdrowotnych nie posiadających prawie wcale.

Zaborcy znikli, nastały własne polskie rządy. Zjawili się oświeceni kierownicy nawy miejskiej, którzy w znakomitem zrozumieniu konieczności zdrowotnych poprowadzili i prowadzą ją ku upragnionym a zbawiennym szlakom dobrobytu zdrowotnego. I oto dziś przeszło 100-tysięczna ludność Lublina jest w przededniu korzystania dobrodziejstw rozległych obejmujących niemal całe miasto wodociągów z czystą w obfitej ilości wodą, również rozległej sieci kanalizacyjnej oraz obszernej nowoczesnej rzeźni z chłodniami i targowiskami.

Niełatwem, wymagającem wielkiego napięcia myśli i umiejętności było tworzenie tych inwestycji, nie łatwem będzie prowadzenie ich, utrzymanie na należytym poziomie i dalsze doskonalenie. I oto tu w tem dalszem doskonaleniu swoich inwestycji, swego życia zdrowotnego Lublin pragnąłby widzieć i witać w powstającym Polskim Instytucie Wodociągowo-Kanalizacyjnym ten przytułek wiedzy rodzimej i doświadczenia, do którego będzie mógł w potrzebie uciekać się o autorytatywne rady i wskazówki.

Stanowiąc cząstkę Rzeczypospolitej, uzdrowotnienie której na całym jej obszarze jest tak wskazanem, tak pożądanem, a nie może nie leżeć na sercu również i miastu Lublinowi, Lublin równocześnie pragnie widzieć i witać w Polskim Instytucie Wodociągowo-Kanalizacyjnym społeczną ostoję wiedzy sanitarno-technicznej, która radą i doświadczeniem promieniowałaby na najrozleglejsze tereny Polski.

Oby tak było — szczęść Boże!"

Następnie zostały wygłoszone odczyty:

Geneza powstania Polskiego Instytutu Wodociągowo-Kanalizacyjnego i działalność za okres 26 I 1927 — 1/III 1928 r. — przez dyr. L. Piekarskiego.

Rzut oka na zaopatrywanie miast Polskich w wodę i usuwanie ścieków — przez inż. I. Piotrowskiego.

Urządzenia wodociągowo-kanalizacyjne w miastach polskich jako zagadnienia gospodarcze i finansowe — przez inż. C. Klarnera.

Na zakończenie odbyło się walne zebranie członków Instytutu.

Na dzień inauguracji Instytut wydał pierwszy numer kwartalnika „Technik Sanitarny", który będzie poświęcony sprawom wodociągowo-kanalizacyjnym i urządzeń techniczno-zdrowotnym w Polsce.

Inż. Wlodzimierz Rabczewski.

MONOGRAFJA miasta LUBLINA.

11 listopada 1926 roku Rada Miejska, na wniosek Konwentu Senjorów, uchwaliła polecić Magistratowi wydanie monografji m. Lublina.

W wykonaniu tej uchwały, Magi-

strat 10 grudnia 1926 r. powołał specjalny Komitet do opracowania monografji, dając mu jaknajszersze prawo kooptacji.

Do Komitetu powołani zostali p p. Jan Turczynowicz, ówczesny Prezes Rady Miejskiej, Czesław Szczepański, ówczesny Prezydent miasta, prof dr. Adam Berger, sędzia Juljan Borkowski, dr. Władysław Hedinger. D-r Kazimierz Jaczewski, ks. prof. Jan Jaworski, Ludomir Kłobski, prof. Władysław Kunicki, prof. Stanisław Ptaszycki, kustosz Jan Riabinin i ks. prof. dr. Józef Umiński.

Pierwsze posiedzenie Komitetu w wymienionym składzie odbyło się 29 stycznia 1927 r.

Na posiedzeniu tem, po wyborze na Przewodniczącego Prezydenta miasta, dokooptowano do Komitetu p p. d-ra Majera Bałabana, prof. D-ra Leona Białkowskiego, D-ra Mieczysława Biernackiego, D-ra Jana Kamińskiego, prof. d-ra Zygmunta Kukulskiego i Romana Ślaskiego.

W toku dyskusji ustalono, aby monografja zawierała: w dziale I — dokumenty i przywileje Lublina, w II — historję Lublina do XIX stulecia i w III — stan i rozwój Lublina, jako stolicy Województwa, od początku XIX stulecia do chwili obecnej.

Opracowanie poszczególnych działów wzięli na siebie p.p.: dział I i II — prof. dr. Leon Białkowski, dział III — adw. Jan Turczynowicz przy udziale zaproszonych przez się osób.

W marcu r. b wyszły dwa pierwsze zeszyty zawierające materjały do monografji. a mianowicie: pierwszy, opracowany przez prof. dr. Leona Białkowskiego, dyrektora archiwum państwowego w Lublinie, zawiera zbiór wilkierzy, czyli statutów, wydanych przez Radę m Lublina w XV — XVI wieku, drugi, opracowany przez Kustosza tegoż archiwum p. Jana Riabinina zawiera wiadomości o klasztorach, kościołach, szpitalach, bractwach, cechach i t. d. w Lublinie i innych miejscowościach w XVII — XVIII w.

Obydwa zeszyty są nader starannie wydane.

Na karcie tytułowej obydwóch zeszytów znajduje się rysunek reprodukowany z księgi radzieckiej m Lublina z roku 1617, przechowywanej w archiwum państwowem w Lublinie.

Na ostatniej karcie widnieje najdawniejszy rysunek herbu miasta, jaki dzięki L. Białkowskiemu, udało się odnaleźć na tejże księdze radzieckiej.

Całość wydawnictwa bez zarzutu.

Prace Komitetu trwają w dalszym ciągu, należy się przeto spodziewać. że wkrótce nastąpią nowe wydawnictwa, związane z dziejami naszego starożytnego grodu.

OD ADMINISTRACJI.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem Redakcja „Dziennika Zarządu m. Lublina" (Magistrat) lub wnosić bezpośrednio do administracji „Dziennika" (gmach Magistratu, parter, pokój Nr. 2)

Treść № 14.

Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina — — Redaktor **L. Radliński.**

Drukarnia Magistratu m. Lublina.